Lietas Nr. 129116114
Lietas arhīva Nr. 1-0247-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A. Baumanis
ar tiesas sēžu sekretāri E. Paceri

izskatot atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta,

konstatēja:

2014.gada 18.novembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Operatīvās vadības grupas kārtībniece /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 064904 (turpmāk – Protokols) pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 175.panta par to, ka 2014.gada 18.novembrī plkst. 20:/adrese/ /pers. A/, ļaunprātīgi nepakļāvās pašvaldības policijas darbinieku likumīgajām prasībām, traucējot tiem pildīt savus darba pienākumus.

/pers. A/ (turpmāk arī – pie administratīvās atbildības saucamā persona), būdama pienācīgi, atbilstoši LAPK 268.[1] panta pirmajai daļai, 238.[1] panta astotajai daļai informēts par dotās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu (lietas 18.lapa), pretēji LAPK 260.panta pirmās daļas 1.punktā uzliktajam pienākumam – noteiktā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas personas norādītajā vietā, uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem nav informējis, lietas izskatīšanas atlikšanu nav lūgusi.

Pie šādiem apstākļiem tiesa saskaņā ar LAPK 271.panta ceturto daļu atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez pie administratīvās atbildības saucamās personas klātbūtnes.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un novērtējusi tajā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka ir pamats pie administratīvās atbildības saucamās personas vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc LAPK 175.panta.

LAPK 175.pants paredz administratīvo atbildību par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Lai personu atzītu par vainīgu LAPK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pirmkārt, ir jākonstatē, ka kāds no minētajā tiesību normā norādītajiem subjektiem, sabiedriskās kārtības vai dienesta pienākumu pildīšanas laikā, izteica personai likumīgu rīkojumu vai prasību un, otrkārt, ka persona ļaunprātīgi atteicās pakļauties izteiktajam rīkojumam vai prasībai.

LAPK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikto pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Savukārt LAPK 243.panta otrajā daļā noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskajiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Pierādījumus saskaņā ar LAPK 244.pantu, iestāde novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās atziņas.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos materiālus, konstatē, ka lietā nepastāv šaubas par to, ka 2014.gada 18.novembrī policijas darbinieki /pers. C/ un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 1.rotas kārtībnieks /pers. E/ pildīja dienesta pienākumus, proti, veica sabiedriskās kārtības sargāšanu.

Atbilstoši likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.un 7.punktā noteiktajam policijas darbinieka pamatpienākumos atbilstoši dienesta kompetencei ir novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārtraukumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības, savu pilnvaru ietvaros atklāt noziedzīgu nodarījumu un administratīvo pārkāpumu cēloņus un tos veicinošos apstākļus un veikt pasākumus to novēršanai; piedalīties personu tiesiskajā audzināšanā.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 1.un 4.punktu policijas darbiniekiem, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus; sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas

iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības.

Savukārt likuma „Par policiju" 22.panta pirmā daļa nosaka, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Policijas darbinieks atrodas valsts aizsardzībā, viņa godu un cieņu aizsargā valsts. Policijas darbinieka goda aizskaršana, pretošanās viņam, viņa dzīvības un veselības apdraudējums, kā arī rīcība, kura traucē pildīt dienesta pienākumus, ir sodāma Latvijas Republikas likumos noteiktajā kārtībā. Turklāt saskaņā ar šā panta trešo daļu policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība ir saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Ja persona uzskata, ka policijas darbinieka prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, tad, nepakļaujoties šīm prasībām, persona uzņemas risku par to, ka, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums kļūdains, šo personu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 20.marta spriedumu lietā Nr. SKA-68/2007)*.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Ievērojot minēto un izvērtējot /pers. A/ aizturēšanas apstākļus, atzīstama policijas darbinieku /pers. C/ un /pers. E/ darbību likumība.

Savukārt, lai personas rīcību varētu uzskatīt par ļaunprātīgu LAPK 175.panta dispozīcijas redakcijā, pietiekami pierādīt personas vainu dotā pārkāpuma izdarīšanā, proti, ka persona ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina LAPK 175.pantā paredzētajā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta pilnībā ar Protokolā fiksēto /pers. A/ ļaunprātīgo nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām (lietas 4.lapa), ar policijas darbinieka /pers. E/ ziņojumu par /pers. A/ aizturēšanas iemesliem un apstākļiem, proti, /pers. A/ mēģināja iesist un iekost policijas darbiniekiem, viņiem pildot savu dienesta pienākumu (lietas 5.lapa), ar /pers. A/ administratīvo aizturēšanas protokolu Nr. 3319 (lietas 6.lapa), ar personas pārbaudes protokolu Nr. 240 (lietas 9.lapa) un pārējiem LAPK prasībām atbilstošiem lietas materiāliem.

Tiesa konstatē, ka augšminētajos dokumentos par pie administratīvās atbildības saucamās personas pārkāpuma un aizturēšanas apstākļiem nav pretrunu.

Saskaņā ar tiesu judikatūrā paustajām atziņām, lai gan policijas darbinieku liecības pašas par sevi nav uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Konkrētajā gadījumā tiesas rīcībā šādu pierādījumu nav.

Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēta policijas darbinieku iepriekšēja saistība ar pārkāpēju, kā arī nav pamata uzskatīt, ka viņi būtu neobjektīvi, nekompetenti vai ieinteresēti pārkāpējai nelabvēlīga lēmuma pieņemšanā.

Līdz ar to, tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieka /pers. E/ ziņojumā izklāstīto apstākļu patiesumu un Protokolā norādīto pārkāpuma būtību.

Tiesa atzīst par likumīgām policijas darbinieku izteiktās prasības – aizturamajai personai sniegt savus personu apliecinošus dokumentus, jo policijas darbinieki veica savus pienākumus, pārtraucot prettiesiskas darbības. Savukārt /pers. A/ personas aizturēšanas laikā traucēja policijas darbiniekiem pildīt savus pienākumus, raujot policijas darbiniekus nost no aizturamās personas, mēģinot tiem sist un kost.

Iepriekšminētais izslēdz kādas saprātīgas šaubas par /pers. A/ apzinātu rīcību, nepakļaujoties policijas darbinieka likumīgajām prasībām.

Sekojoši tiesa atzīst, ka ir objektīvi apstiprināts LAPK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 8.panta pirmā daļa nosaka, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

LAPK 175.pantā noteikts, ka par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajiem rīkojumiem vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, uzliek naudas sodu līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai un otrajai daļai, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas izdarītais pārkāpums ir vērsts pret noteikto pārvaldes kārtību.

Par pie administratīvās atbildības saucamās personas personību no lietas materiāliem noskaidrots, ka /pers. A/, personas kods /personas kods/, deklarējusi dzīvesvietu /adrese/, /Nosaukums B/ administratīvi nav sodīta, citu objektīvu ziņu par pārkāpējas personību tiesas rīcībā nav.

Tiesa nekonstatē pie administratīvās atbildības saucamās personas LAPK 33.pantā un 34.pantā paredzētos atbildību attiecīgi mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus.

Ņemot vērā iepriekš minētos spriedumā norādītos, piespriežamā soda veida un mēra noteikšanu ietekmējošos konstatētos apstākļus, tiesa uzskata, ka LAPK 22.pantā deklarētā administratīvā soda mērķa sasniegšanai pie administratīvās atbildības saucamajai personai nosakāms LAPK175.panta sankcijas ietvaros paredzētais administratīvais arests.

Saskaņā ar LAPK 299.panta pirmajā daļā noteikto pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad viņam izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu, bet, ja šāds lēmums pārsūdzēts vai iesniegts protests par to, – ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts.

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar LAPK 268.-272.pantu, 274.pantu, 275.-276.pantu, 289.[16] pantu, 289.[17] panta pirmo un otro daļu un 289.[18] pantu pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu EUR 150 (viens simts piecdesmit *euro*) apmērā.

Naudas sods 30 dienu laikā iemaksājams valsts budžetā – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas NMR 90000050138, konts Nr. LV34TREL1060191011100, kods TRELV22, iemaksas mērķis: spriedums lietā Nr. 129116114/13 1291-024715/13.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ naudas soda nomaksas kvīti ar norādītu lietas numuru nekavējoties iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas nama 244.kabinetā Rīgā, Lomonosova ielā 10.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2015.gada 23.janvāris.

Tiesnesis:

A. Baumanis